



ZAJÍC POLNÍ (LEPUS EUROPAEUS)

ZVĚŘ DROBNÁ SRSTNATÁ

Zajíc je obyvatel otevřené krajiny, polí, luk a okrajů lesů. Na rozdíl od králíků nemá žádné nory, kam by se mohl schovat. Spoléhá na své maskování. Vyhrabe si **lože**. Tam si lehá vždy po směru větru, aby mohl hlídat okolí, případné útočníky včas ucítit a rychle utéct. Jeho srst je dokonale zbarvená, že nehybného zajíce není na poli skoro vidět. Než zajíc zalehne do lože, nejprve ho mine a vytvoří falešnou stopu. Vráť se po ní zpátky a do lože ze stopy takzvaně odskočí.



Hancování probíhá od poloviny prosince. Až do srpna pak **zaječka** metá mláďata v několika vrzích. Malí zajíčci se rodí na holou zem a matka je nechává samotné, aby nepřilákala dravce. Většinou v noci je pak přichází nakojit. U zajíců se vyskytuje zvláštní jev zvaný **dvojbřezost**. Zaječka může být znovu oplodněna už před narozením prvních mláďat.

Při lovu zajíců se dříve používala **tenata**. Zajíce lovili také sokolníci. V 19. století byly zaječí hony velmi oblíbené.

TO JSEM Z TOHO JELEN, Vyprávění o české přírodě a jejích lidech, Tereza Lukešová, str. 57, Euromedia Group, 2019 text zkrácen

Obr. Autor: Hans-Jörg Hellwig – Original photo: File:01-sfel-08-009a.jpg, CC BY-SA 3.0,
<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=10678973>

Zkoumavé čtení: systematické zavedení dílny čtení a oborového čtení do výuky na 2. st. základních škol /na víceletá gymnázia v ČR“, reg. č. CZ.02.3.68/0.0/0.0/19_076/0016346.

Projekt je financován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem ČR v rámci
Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání